

שאלות ותשובות על משניות מס' תמיד

פרק א'

משנה א'

- א. 1. בכמה מקומות הכהנים היו שומרים בביהמ"ק? – ב-3 מקומות.
2. האם רק הכהנים היו שומרים? – גם הלויים.
3. מנין? שנא' (במדבר ג' ל"ח) "והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שומרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל". ומשה היה לוי ואהרן ובניו כהנים. מכאן שגם הכהנים וגם הלויים היו שומרים.
4. א"כ מנין שהכהנים היו שומרים רק בג' מקומות? – כיון שבפסוק כתוב "והחונים" ו-"שומרים", החונים הולך על משה והשומרים הולך על אהרן ובניו ואהרן ובניו היו שלשה והיו בג' מקומות כ"א לחוד כמו משה שהיה לבד במקום אחד. (זהו הסבר אביי בגמ' ורב אשי הוסיף שמזה שכתוב ג' פעמים שמירה, "שומרים" "משמרת המקדש" "למשמרת" בני ישראל לומדים שצריך ג' שמירות בג' מקומות שונים).
5. מדוע צריכים שמירה בביהמ"ק? – מפני כבודו של ביהמ"ק.
6. מתי היתה השמירה? – לדעת המפרש בגמ' ראב"ד ורא"ש בין ביום ובין בלילה ולדעת הרמב"ם פ"ח הלכ' בה"ב השמירה היתה בלילה.
7. באיזה מקומות שמרו הכהנים? – בבית אבטינס, בבית הניצוץ, ובבית המוקד.
8. באיזה צדדים היו מקומות אלו בביהמ"ק? – בית אבטינס בדרום. בית הניצוץ ובית המוקד בצפון.
9. מי נוטה יותר לצד מערב בית הניצוץ או בית המוקד? – בית הניצוץ.
10. ע"ש מה היו נקראים בתים אלו אבטינס, ניצוץ ומוקד? – אבטינס ע"ש ראש בית אב שידע הוא ומשפחתו על מעשה הקטורת איך נעשה. הניצוץ ע"ש שהיתה פתוחה מצד אחד (מרפסת) והתנצצה בה החמה ואורה היה רב. (רא"ש). ובית המוקד ע"ש שתמיד היה בה מדורות גדולות שהכהנים יתחממו לפניהם מפני שהיו הולכים על הרצפה יחפים ולבושים רק כתונת דקה אחת (רא"ש).
11. מי מבתים אלו היה בעליה ומי עשוי כיפה? – בית אבטינס והניצוץ, עליה. ובית המוקד, כיפה.
12. איזה עוד תאור המשנה מתארת את בית המוקד? – בית גדול היה, מוקף רובדים של אבן.
13. איזה חילוק יש בין הכהנים השומרים בבית אבטינס והניצוץ לשומרים בבית המוקד? – שבבית אבטינס והניצוץ היו השומרים "רובים" – ילדים שלא הגיעו לכלל עבודה. ובבית המוקד היו "פרחי כהונה" שהגיעו לכלל עבודה ואינם זקנים. (ע"פ הברטנורא והמל"מ בפ"ח מהל' בה"ב ה"ו).
14. "זקני בית אב ישנים שם" איך ישנו הרי אפי' ישיבה אסורה בביהמ"ק אלא למלכי בית דוד? – כי בית המוקד היה חצוי בחול וחציו בקודש והם ישנו בחציו שבחול. (רא"ש).
15. מדוע היו ישנים שם? – כי צריכים לעבוד למחר. (רא"ש)
16. האם הם ישנו ע"ג מיתות? – לא, כי זה לא דרך ארץ להכניס מיטות לביהמ"ק (גמ')
17. הם ישנו על הרצפה? – לא אלא על כר וכסת. (רא"ש בגמ')
18. האם פרחי כהונה גם ישנו? – כן, איש כסתו בארץ.
19. במה הם שונים מזקני בית אב? – שלהם מותר רק על כסת שהיא הכרית הקטנה מתחת לראש. (רא"ש במשנה) וזקני בית אב גם על כרים שהם תחת כל הגוף וגם תחת הכסת. (רא"ש בגמ')
20. מדוע פרחי כהונה ישנים רק על כסת? – כדרך שומרי חצרות המלכים (רע"ב ורמב"ם)
21. איך פרחי כהונה היו ישנים, הרי מוטל עליהם שמירה? – היה להם זמן קבוע לשינה במשמרות שאחד ישן השני שומר. (מל"מ פ"ח בה"ב ה"ו).
22. על מה זקני בית אב היו ממונים? – על מפתחות העזרה.

23. "לא היו ישנים בבגדי קודש" – מדוע? – בגלל שאסור להנות מבגדי קודש - (גמ' ע"י תפא"י) ולא בגלל שהאבנט היה כלאים ומותר ללבוש כלאים רק בשעת עבודה ובשעת שינה אסור. כי שאר הבגדים אינם כלאים ולשון המשנה שאסור לישון **בבגדי קדש** משמע בכלום. ועוד שהרי בגדי כהונה קשים הם ואין בהם הנאת לבישה, וזוהו אין איסור כלאים. (גמ')
24. אם בגדי כהונה אסורים בהנאה איך המשנה אומרת שהיו מניחין אותם תחת ראשיהם? – כוונת המשנה תחת-נגד, כל'ו בצד הראש ולא ממש מתחת. (גמ')
25. אז במה היו מתכסים? – בכסות עצמן.
26. כהן שנטמא בקרי, מותר לו להשאר בעזרה? – לא, הרי הוא כזב מדרבנן שיוצא חוץ לעזרה.
27. א"כ מה היה עושה כהן שנטמא בלילה בבית המוקד? – היה יוצא והולך לו במסיבה מחילה, ההולכת תחת הבירה – שמחילות לא נתקדשו – ומגיע לבית הטבילה, טובל, ומחכה עד שיפתחו השערים ויוצא מחוץ למקדש, כיון שאע"פ שטבל, כל עוד שלא העריב שמשו אינו טהור. ומה שהתירו לו אחרי הטבילה לשהות בבית המוקד הוא מפני פחד הלילה.
28. היכן היו נרות דולקים והיכן היתה מדורה? – נרות במסיבה ההולכת תחת הבירה להאיר את הדרך, ומדורה בבית הטבילה להתחמם אחרי שטבל.
29. היכן היה בית כסא של כבוד, למה נקרא כך, ומדוע היה שם? – בבית הטבילה היה כסא של כבוד, נקרא כך משום שמירה על כבוד האדם, שהיה האדם נכנס לעשות צרכיו היה סוגר הדלת ואחר שהיה צריך להתפנות לא היה נכנס לשם כשראה שהדלת סגורה ורק אם הדלת היתה פתוחה הבין שאין שם אדם והיה נכנס לשם. והיו צריכים בעלי קרי להתפנות שם ואח"כ לטבול דאם יטבול קודם ואח"כ יתפנה לצרכיו הקטנים יהיה טמא.
30. " בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים יוצא והולך לו", מתי השערים נפתחים? – בתפא"י כתב עד שנפתח שער הגדול – ההיכל. וברמב"ם כתוב עד שפותחים השערים בבוקר יוצא והולך לו.

למחשבה

"לא היו ישנים בבגדי קדש אלא פושטים, ומקפלין, ומניחים אותם תחת ראשיהן ומתכסים בכסות עצמם" – מדוע המשנה מפרטת "ומקפלין ומניחים אותם תחת ראשיהן" הרי עיקר דין המשנה הוא שלא ישנים בבגדי קודש, א"כ המשנה היתה צריכה לכתוב "אלא פושטין ומתכסין בכסות עצמן"? נראה לומר שהמשנה באה ללמד הלכות דרך ארץ. שבגדי קודש שפושטין גם צריכים לנהוג בהם כבוד וצריך לקפלן, וכמו"כ נראה שלא הטריחום להחזיר את הבגדים למקום מסודר כיון שהיו צריכים תיכף בקימתם משנתם לעבוד בבגדים אלו, צריך שיהיו במקום קרוב ומשומר "תחת ראשיהן" – ובגמ' כנגד ראשיהן.

משנה ב'

31. האם תרומת הדשן היא עבודה או הכנה לעבודה? הוכח! – תרומת הדשן היא עבודה דצריך לטבול לשם כך ואין אדם נכנס לעבוד עד שיטבול.
32. האם כל כהן שרוצה לתרום את המזבח תורם? – כל כהן יכול להשתתף בפיס ורק אם טבל. – (כמובן כל כהן מאותו בית אב)
33. מי היה עורך את הפיס? – הממונה על הפיס.

34. מתי היה הממונה בא, ומהיכן בא? - בא מביתו סמוך לקריאת הגבר לפניו או אחריו.
35. האם אפשר להפיס ואח"כ לטבול? – לא, משכים וטובל עד שלא יבוא הממונה. וכן "אמר להם מי שטבל יבוא ויפיס"
36. הסבר "בא ודופק עליהם!" – דופק על שערי הבית ושערי בית המוקד (המפרש בגמ' וברמב"ם פ"ח בה"ב הי"א כתב וידפוק על הכהנים שבבית המוקד וע"י ספר המפתח).
37. היכן היה הגורל? – בחצי המקודש שבבית המוקד.
38. היכן כתוב בתורה "תרומת הדשן"? בתחילת פרש' צו פ"ו פס' ג' "והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח"

למחשבה

"משכים וטובל עד שלא יבוא הממונה". מדוע לא יכול לטבול אחרי שבא הממונה ומדוע לא יכול לטבול אחרי הפיס?
 נראה לומר שאחרי שבא הממונה לא יטבול, דאין לעכב את שאר הכהנים ומדוע לא יכול לטבול אחרי הפיס. כתב הרא"ש א. כדי שיהיה מזומן מיד אחר הגורל לעבודתו. ב. מתמת חיבת המצוה שמא ימהר ויכנס לעזרה בלא טבילה.

משנה ג'

39. "נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לעזרה" מי נטל, ופתח, ונכנס? – הממונה. (תפא"י, ורמב"ם פ"ח בה"ב הי"א)
40. "ונכנסו אחריו" מי? כל הכהנים שבבית המוקד שטבלו ולבשו בגדי כהונה.
41. מה היו מחזיקים בידם? – אבוקות של אור.
42. האם בשבת גם היה מותר להחזיק אבוקות? – לא, אלא היה שם נרות דלוקים מע"ש. (תפא"י ורמב"ם בה"ב י"ב).
43. "ונחלקו לשתי כתות אלו הולכים באכסדרא דרך המזרח ואלו הולכים באכסדרא דרך מערב". בית המוקד היה בצפון ומשם יצאו, אז מה הפירוש דרך המזרח ודרך מערב? – לצד מזרח ולצד מערב מהצפון שבו היו, ואלו שהיו הולכים לצד מזרח היו הולכים את כל צד הצפון מבית המוקד לכיוון מזרח ואת צד מזרח עד לשכת עושי חביתין, ואלו שהיו הולכים לצד מערב היו הולכים צד צפון מבית המוקד לכיוון מערב את כל צד מערב ואת כל צד דרום וחלק ממזרח עד לשכת עושי חביתין. (תפא"י)
44. לשם מה הם היו מקיפין את העזרה? – לבדוק שהכלים במקומם ובשלמותם.
45. היכן היו נפגשים שתי הכתות? – במקום בית עושי חביתין.
46. פרש! "אמרו שלום, הכל שלום!" – כל כת שאלה את הכת השניה "שלום?" האם כל הכלים במקומם והשיבו כל כת לשניה הכל שלום. (תפא"י)
47. היכן היתה ממוקמת לשכת עושי חביתין? – מדרום לשער נקנור בפתח העזרה.
48. "העמידו עושי חביתים לעשות חביתים" האם מנחת חביתין היתה נעשית לפני התמיד? – לא, אלא הכוונה שהיו מכינים את המים – מחממים אותם לצורך לישת הסולת של מנחת חביתין. (גמ')

למחשבה

"וּשְׁתֵּי אַבּוּקוֹת שֶׁל אֹר בִּידָם" הָאֵם שְׁתֵּי הָאֲבּוּקוֹת בִּיד כָּל כֶּהֵן וְכֶהֵן. או שתי אבוקות בסך הכל ביד כל הכהנים הנכנסים לעזרה, לאור אבוקה אחת היו הולכים אלו של צד מזרח, ולאור האבוקה השנייה הולכים אלו של צד מערב וצ"ע.

משנה ד'

49. "והם אומרים לו הזהר שמא תיגע בכלי" וכו' מי אומר לו? - ראשי בית אב הזהירוהו (תפא"י).
50. מדוע היו צריכים להזהירו שיקדש ידיו ורגליו קודם שיגע בכלי? - כי לפעמים יש כהן שלא עבד עבודה זו מעולם, וגם אם עבד אולי ישכח, וכיון שהולך לשם יחידי אין מי שיזכירו לכן מזהירים אותו לפני שהולך. (תפא"י)
51. מדוע צריך לקדש ידיים ורגליים לפני שנוגע בכלי? - משום זהירות בעלמא שמא יעבוד עם הכלי בלי קידוש ידיים ורגליים, ולעבוד כך זה איסור דאורייתא. (בועז)
52. היכן כתוב בתורה שצריך קידוש ידו"ר לפני העבודה? - בפר' כי תשא פ' ל' פס' כ' כ"א "בבואם אל אוהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה' **ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו וגו'.**
53. עם איזה כלי היה תורם את הדשן? - מחתה, ומכסף היתה. (רמב"ם פ"ב מתו"מ הי"ד)
54. היכן המחתה היתה נתונה? - במקצוע בין הכבש למזבח, במערבו של כבש.
55. האם היו מלוים את התורם? - לא, אין אדם נכנס עמו.
56. האם היה התורם הולך בחושך? - לא, אלא לאור המערכה, ולא היה לו נר בידו.
57. האם היו רואין אותו? - לא, כיון שהולך בצד מערב המזבח לכיור לקדש ידיו ורגליו והכהנים היו בצד מזרח המזבח וגובה המזבח הפסיק בניהם (המפרש, ותפא"י)
58. האם היו שומעין את קולו? - לא, כיון שהיה הולך בצניעות (תפא"י) ורבינו גרשום כתב שהכוונה שלא היו יודעים מה הוא עושה.
59. מתי כן היו שומעים אותו? - כשהיו שומעים את קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור.
60. מה הפירוש מוכני ולשם מה עשאוהו? - גלגל עץ להרים את הכיור ולהשקיע אותו בבור מים המחוברים לקרקע וכך מימיו של הכיור לא היו נפסלים בלינה.
61. באיזה מסכת ופרק למדנו שכן קטין עשה מוכני לכיור והיו מזכירים אותו לשבח? - מסכת יומא פ"ג מ"י.
62. מה עוד כתוב שם שעשה בן קטין? - שנים עשר דד לכיור.
63. "והן אומרים הגיע עת" מי אומר? - שאר אחיו הכהנים שהיה להם לעבוד באותו יום (מלאכת שלמה)
64. מה הפירוש הגיע עת? - הגיע שעת הקידוש, והיו מכינים עצמם לעבודה (מלא"ש).
65. מה עשה הכהן אחר שקידש ידיו ורגליו? - נטל מחתת כסף, ועלה לראש המזבח ופנה גחלים לצדדים, ולקח את המאוכלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הלך לצד מזרח הכבש כעשר אמות, צבר הגחלים ע"ג הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים.

66. מאיזה גחלים היה מרים? - מהגחלים שנעשו מאברי העולה ולא מהעצים שכתוב "אשר תאכל האש את העולה" (מלא"ש).

67. כמה גחלים היה מרים? - מלא המחתה. (תפא"י, ורש"י יומא י"ב: ד"ה את השחקין)

68. מתי היו רואים את הכהן שהרים את הדשן? - ממקום שהיה הכהן גבוה יותר מכבש המזבח ובא לעלות.

69. האם הכהנים היו רואים היכן התורם היה צובר את הדשן? - כן, כי זה היה בצד מזרח הכבש ושם הכהנים היו עומדים.

70. מה המרחק מצד דרום של המזבח עד מקום הדשן? - כעשרים אמה.

71. מנין שצריך לצבור את הגחלים ולא לפזר? - שנאמר "ושמו" אצל המזבח, ודורשת הגמ' ושמנו כולו ושלא יפזר. (רע"ב)

72. האם צובר את הדשן צמוד למזבח? - לא, אלא במרחק ג"ט מהכבש כדי שלא ישחיר כותל הכבש. (תפא"י)

73. כמה דברים היו שמים באותו מקום ואלו הם? - 4, 1. דישון מזבח החיצון 2. דישון מזבח הפנימי 3. דישון המנורה 4. מוראת העוף, היינו הזפק.

74. האם מקום תרומת הדשן היה מלוכלך מרוב אפר? - לא, היה נס שהכל היה נבלע ברצפה. (גמ' יומא כ"א ורש"י. אכן בתוס' שם ובזבחים ס"ד, ד"ה דישון יש מח' ר"ת וריב"א אם תרומת הדשן היה נבלע, אבל שאר הדישונים ומוראה ונוצה היה נבלע לכוי"ע).

למחשבה

א. "אין אדם נכנס עמו" מדוע? - כתב המפרש בגמ' משום שבין האולם ולמזבח אין אדם יכול להכנס אלא בשעת העבודה וכמו"כ יש איסור להיכנס בין אולם לכבש דכבש הרי הוא כמזבח לכל דבר.
 ב. "ולא נר בידו" מדוע? - כתב המפרש בגמ' לפי שהולך יחידי. ונראה הסבר בדבריו שכיון שהולך יחידי וצריך להרים מחתה ולהפך בגחלים לא היה יכול להחזיק נר בידו.

פרק ב'

משנה א'

- א. מה עשו הכהנים שראו את הכהן שתרים את המזבח, יורד מהמזבח?
- ב. מה תפקידם של המגרפות ומה של הצינורות?
- ג. את מה מסלקים לצדדי המזבח?
- ד. מתי מסדרים את האברים בסובב על הכבש?

משנה ב'

- ה. מה היו עושים הכהנים אחרי שהיו מסדרים את האברים בצדי המזבח?
- ו. מתי היו מדשנים את המזבח מהתפוח ומתי לא, ומדוע?
- ז. מדוע כתבה המשנה שמימיו לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן?

משנה ג'

- ח. כמה מערכות אש היו ע"ג המזבח?
- ט. את איזה מערכה מסדרים ראשונה?
- י. מי מעלה את העצים כדי לסדר המערכה?
- יא. איזה עצים כשרים למערכה, איזה אינם כשרים, ומדוע? ובאילו רגילים להעלות?
- יב. מנין שצריך לעלות עצים כל בוקר?

משנה ד'

- יג. "סידר מערכה גדולה" – מי סידר? באיזה צד במזבח סידר?
- יד. מה היה נוגע בתפוח?
- טו. האם היו מדליקים ישר את גזרי העצים הגדולים? פרט!

משנה ה'

- טז. איזה עצים היו מסדרים למערכת הקטורת?
- יז. באיזה צד בדיוק היתה מערכת הקטורת?
- יח. מהי כמות העצים שסדרו במערכת הקטורת?
- יט. את מה מחזירים למערכה גדולה?
- כ. האם כשגמרו לסדר המערכה הגדולה, הציתו אותה?
- כא. מה היו עושים הכהנים אחרי הצתת האש?

פרק ג'

משנה א'

- א. כמה פייסות היה במקדש בכל יום ועל איזה פיס מדובר במשנה א'?
- ב. איזה דבר מהעבודות כשר בזר ובכל זאת הכהנים הפיסו עליו? ומדוע?
- ג. כמה כהנים זכו בפיס זה?
- ד. מי מהזוכים לא כתוב לפי הסדר והיכן היה צריך להיות כתוב?
- ה. האם יש כהן שזוכה בקבלת הדם לבד?
- ו. מה הפירוש דישון המזבח הפנימי?
- ז. מהו דישון המנורה?
- ח. סדר את סדר העלאות האיברים והמנחה?

משנה ב'

- ט. "צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה" – להיכן יצאו?
- י. מתי זמן השחיטה ומנין?
- יא. מי אומר "עד שבתברון" ומדוע?

משנה ג'

- יב. מהיכן היו מביאים את הטלה?
- יג. באיזה צד היה ממוקם בית המוקד?
- יד. כמה לשכות היו שם?
- טו. באיזה צד בדיוק היתה לשכת הטלאים?

טז. מה זה "לשכת החותמות"? כמה חותמות היו שם? מה שמותם? ומה הם סימני החותמות?
 יז. מדוע קוראים ללשכת המוקד בשם זה?

משנה ד'

יח. כמה כלים הוציאו מלשכת הכלים. ממה היו עשויים. ומדוע דווקא מספר זה?
 יט. במה השקו את התמיד ומדוע השקוהו?
 כ. כמה ימים קודם השחיטה מבקרים את הקרבן ממום?
 כא. מדוע מבקרין שוב? ולאור מה מבקרין אותו?

משנה ה'

כב. מי מושך את התמיד ומי הולך אחריו ולהיכן הולכים?
 כג. תאר איך היה נראה בית המטבחים ובאיזה צד של המזבח?
 כד. מדוע עשו את השולחנות משיש ולא מזהב?

משנה ו'

כה. "מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין" – למה היו מקדימין?
 כו. כמה כלים היו בידם ומה שמותם?
 כז. מה דומה לתרקב ומה דומה לקיתון?
 כח. מי מחזיק קביים וחצי?
 כט. כמה מנעולים היה לשער ההיכל, את איזה מנעול היה פותח בלי טורח ואיך זה נקרא בלשון המשנה?
 ל. איך נקרא המנעול הפנימי ועל שם מה?

משנה ז'

לא. מה זה פשפש? כמה כאלו היו בצדי שער ההיכל? ואת איזה היה פותח? ומי נכנס דרך הפשפש הסגור?
 לב. כשפתח את הפשפש לאן נכנס, ומשם לאן, ועד להיכן הגיע?
 לג. כמה היה עובי כותל של שער ההיכל?
 לד. כמה שערים היו בפתח ההיכל?
 לה. את איזה שער פותח ראשון, הפנימי או החיצוני?
 לו. מהו נגר ומהו פותחיות?
 לז. מדוע השוחט, שוחט רק כששומע קול שער הגדול נפתח?

משנה ח'

לח. כמה דברים היו שומעים עד יריחו וכמה דברים היו מריחים?
 לט. מה הפירוש "מגרפה", "מוכני", "גביני כרוז", "צלצל"?
 מ. מי היה מתעטש מריח פטום הקטורת?

משנה ט'

מא. האם מדשן מזבח הפנימי היה מחזיק בכלי ומדשן לתוכו?
 מב. האם היה נשאר קצת אפר על המזבח?
 מג. האם כשסיים את הדישון היה מוציא מיד את הדשן?
 מד. מה הפירוש דישון המנורה ואיך עושה זאת?
 מה. המנורה בביהמ"ק היתה עומדת ממזרח למערב או מצפון לדרום?
 מו. האם הטבת הנרות היתה בפעם אחת? מנין?

- מז. איזה נס היה במנורה עד שמת שמעון הצדיק?
- מח. משנתנו עוסקת אחרי שמת שמעון הצדיק או לפני?
- מט. איזה נר נקרא מערבי? ומדוע?
- נ. כשהכהן היה נכנס לדשן המנורה ומצא שני נרות מזרחיים דולקים, האם היה מכבן?
- נא. כשהיה נכנס ומצא את כולם דולקים, מה היה עליו לעשות?
- נב. אם מצא ששני הנרות המזרחיים כבו, מה היה עליו לעשות?
- נג. אם מצא שכל הנרות כבויים מה היה עליו לעשות?
- נד. מתי משאיר רק את הנר המערבי דולק?
- נה. מתי מדליק את הנר המערבי?
- נו. מתי מדליקים את כל המנורה?
- נז. מתי הדישון הוא לא סילוק השמן הישן והפתילה והאפר?
- נח. מתי מחליף את השמן והפתילות של שתי הנרות המזרחיים?
- נט. כמה היה גובה המנורה?
- ס. מה היה לפני המנורה ועל איזה מעלה היה מנניח את הכוז?
- סא. מנין שצריך שלש מעלות?
- סב. האם היה יוצא עם הכוז מיד שהיה גומר לדשן?
- סג. האם היה משתחוה לפני שיוצא?

פרק ד'

משנה א'

- א. 1. מה הפירוש "כופתין", "מעקדין".
2. את התמיד כופתין או מעקדין? ומדוע?
- ב. באיזה צד של המזבח היה נשחט התמיד? לאיזה צד היה ראשו ופניו? והיכן היה עומד השוחט ולהיכן פניו?
- ג. כמה טבעות היה בבית המטבחים? מי תיקן זאת? למה כ"כ הרבה טבעות? למה היו משמשים הטבעות?
- ד. באיזה טבעת היה נשחט תמיד של שחר ובאיזה תמיד של בין הערבים? ומדוע?
- ה. האם מקבל הדם הוא המוליך והזורק? וכמה זריקות היה זורק? באיזה צדדים במזבח? מהיכן היה מתחיל? ובאיזה מקום בגובה המזבח היה זורק? והיכן היה שופך את שיירי הדם?

משנה ב'

- ו. באיזה אברים בבהמה היה תולה את התמיד?
- ז. האם היה מפשיט את עור כל הבהמה בב"א?
- ח. מתי היה חותך את הראש ומתי את הכרעיים?
- ט. האם קודם חתך את הידיים או את הרגל הימנית?
- י. "קרעו ונמצא כולו גלוי לפניו", את מה קרע?
- יא. מה עשו עם הפדר?
- יב. את איזה אברים היו מדיחין? היכן היו מדיחין? כמה פעמים היו מדיחין?
- יג. כמה שמות של חלקי הקרבן יש במשנה זו?

משנה ג'

- יד. את מה הפריש המנתח מהכבד, ואת מה לא היה מוזיז ממקומה?
- טו. מה היה נוקב אחרי הפעולה הנ"ל?

- טז. מה מחובר לדופן הימנית כשנותנה למי שזכה בה, ומה מחובר לדופן השמאלית?
 יז. מה תלוי הגרה?
 יח. כמה צלעות רכות היה מניח בשתי הדפנות?
 יט. מה היה בא עם העוקץ?
 כ. איזה איבר נטל בסוף?
 כא. מה היה חותך בין החזה לגירה?
 כב. מה היה חותך בין הגירה לעוקץ?
 כג. איזה דופן נקראת גדולה ומדוע?
 כד. על מה כתוב במשנה "נטל", "הפריש", "נקב", "עלה", "בא לו".
 כה. כמה שמות של אברים כתוב במשנה עד "נמצאו כולן עומדים בשורה" ("צלעות" נחשב אחד, ימין ושמאל נחשב לשתיים).
 כו. "נמצאו כולן עומדים בשורה" – כמה כהנים עמדו בשורה?
 כז. סדר מה כל כהן החזיק לפי הסדר הראשון השני וכו'!
 כח. על איזה איבר כתוב "כלפי זרועו"?
 כט. על איזה אברים כתוב "בין אצבעותיו"?
 ל. על מה כתוב "מלמעלן", על מה "נתון עליה" ועל מה "על גביהם מלמעלה"?
 לא. על מה כתוב "ובית עורה לחוץ" ועל מה "ובית עורן לחוץ"?
 לב. על איזה איבר כתוב "מדולדלת" ועל מה כתוב "עמו"?
 לג. מה היה נתון בבזק? מה זה בזק?
 לד. מה הכמות של הסולת שהחזיק הכהן, מה כמות החביתין, ומה כמות היין?
 לה. להיכן נעלם רביעית ההין שמן למנחה?
 לו. היכן הניחו הכהנים את האברים? (על מה ובאיזה צד), ואיזו פעולה עשו מיד אח"כ?
 לז. האם תמיד היו מניחים את האיברים באותו צד? פרט!
 לח. היכן היו קוראים את שמע?
 לט. מדוע מתפללים לפני ההקרבה? (תוי"ט)
 מ. מדוע הלכו דווקא ללשכת הגזית ולא קראו בעזרה? (יכין)
 מא. האם רק קראו ק"ש?

פרק ה'

משנה א'

- א. "אמר להם הממונה" מיהו הממונה?
 ב. "ברכו ברכה אחת" איזו ברכה?
 ג. מתי ברכו יוצר אור?
 ד. מה עוד קראו ומה עוד ברכו?
 ה. מדוע אנו לא קוראים היום עשרת הדברות כל יום?
 ו. במה שונה ברכת כהנים לפני הקרבת התמיד לברכת כהנים שאחרי ההקרבה?
 ז. מה הפירוש משמר היוצא? ומתי היה יוצא?
 ח. מהו נוסח הברכה למשמר היוצא?

משנה ב'

- ט. כמה פייסות יש במשנה ב'?
- י. מדוע לקטורת אמרו רק "חדשים" ולהעלאת אברים "חדשים עם ישנים"?
- יא. מה אומר ר' אליעזר בן יעקב והאם הלכה כמותו?

משנה ג'

- יב. מי הם החזנים?
- יג. מי נמסר לחזנים ומדוע?
- יד. את מה החזנים לא היו מפשיטין?
- טו. מה הם החלונות ומה היה כתוב עליהם?
- טז. מהו סדר לבישת הבגדים?

משנה ד'

- יז. מה היה יותר גדול הכף או הבזק? ולמה היה כיסוי? ומי היה גדוש בקטורת?
- יח. כמה קבים היה מחזיק הכף? ולמה היה דומה?
- יט. "וכמין מטוטלת היה עליו מלמעלה", מה זה מטוטלת? היה עליו – על מי?

משנה ה'

- כ. מה שם הכלי שבו חתה את הגחלים? מאיזה חומר היה עשוי כלי זה?
- כא. מי היה חותה בגחלים?
- כב. האם באותו כלי שבו חתו את הגחלים, בו כונסו הגחלים למזבח הקטורת?
- כג. "נתפזר ממנו כקב גחלים" מדוע התפזר?
- כד. היכן היה חותה והיכן היה מערה?
- כה. מה היה עושים כשנתפזרו הגחלים?
- כו. מה זה "לתך" ואיך שם הכלי שהיה מחזיק כמות זו?
- כז. לכמה דברים היה משמש כלי גדול זה ומה הם?
- כח. מדוע כלי זה היה צריך שתי שרשראות?
- כט. על איזה שבות גזרו בשבת במקדש והיכן במקדש?

משנה ו'

- ל. "הגיעו בין האולם ולמזבח" מי הגיע?
- לא. תאר מהי "מגרפה"?
- לב. להיכן זרקו את המגרפה?
- לג. איזה ביטוי המשנה אומרת על קול המגרפה?
- לד. לכמה דברים היתה משמשת המגרפה ומה הם?
- לה. מיהו ראש המעמד ומה היה עושה ששומע קול המגרפה ומדוע?